

שבת
שלום

פרשת תרומה

בשעה שאמר לו: "ועשו לי מקדש" אמר משה לפני הקב"ה, כתוב: "הנה השמים והארץ ושמי השמים לא יכלכלוך" ואתה אומר ועשו לי מקדש? אמר לו הקב"ה. משה! לא כשם שאתה סבור עשרים קרש בצפון ועשרים קרש בדרום.. אני יורד ומצמצם שכינתי בתוך אמה על אמה.

מין אחד שאל את רבי מאיר: אפשר אותו שכתוב בו "הלא את השמים ואת הארץ אני מלא" היה מדבר עם משה מבין שני בדי הארון?! אמר לו: הבא לי מראות גדולות. הביא לו. אמר לו: ראה בבואה שלך בהן. ראה אותה גדולה. אמר לו: הבא לי מראות קטנות ראה בבואה שלך בהן. ראה אותה קטנה. אמר לו: ומה אם אתה בשר ודם משנה עצמך בכל עת שתמצא הקב"ה על אחת כמה וכמה. כשהוא רוצה "את השמים והארץ אני מלא" וכשהוא רוצה, מדבר עם משה מבין שני בדי הארון.

(מתוך ממעיין האגדה- א. ארזי)

א' דראש חודש- יום ששי. ב' דר"ח ש"ק פרשת תרומה. חצי הלל. ב' ספרי תורה. מפטירין השמים כסאי (ישעיהו ס"ו), (לוח ארץ ישראל הרב טוקצינסקי)

שעור פרשת השבוע: שפרה אסולין

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.42	זמן תפילין /טלית	16.55	הדלקת נרות
		17.05	מנחה א' 14.00
9.13	סוף זמן ק"ש		ערבית ושיעור
17.20←17.16	שקיעה	6.45	שחרית א'
13.15	מנחה א' (בחד"א)	8.30	שחרית ב'
17.05	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.37	צאת הכוכבים	13.30	מנחה 12.30
20.10	ערבית	17.10	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	17.51	צאת השבת

השראת שכינה היכן?

המעייין בספרי המצוות (רמב"ם, ספר החינוך ועוד) מגלה שמצוות רבות קשורות למקדש ולעבודת הקורבנות. נראה שבחורבן הבית נקרע מאיתנו חלק מהותי מאוד מקיום המצוות. מדוע יש להקים משכן? על כך עונה המדרש "בשעה שברא הקב"ה את העולם נתאוה שיהא לו דירה בתחתונים כמו שיש לו בעליונים. ברא את האדם וצוה אותו ועבר על צויו. אמר לו הקב"ה: כך הייתי מתאוה שיהא לי דירה בתחתונים כמו שיש לי בעליונים ודבר אחד צויתי אותך ולא שמרת אותו! מיד סלק הקב"ה שכינתו לרקיע... עמד משה והורידה לארץ, שנאמר 'וירד ה' על הר סיני' וכתב 'באתי לגני אחתי כלה'. אימתי? כשהוקם המשכן". (תנחומא נשא ט"ז).

תפקידו של המשכן להיות ביתו של הקב"ה בעולם, המשכו של מעמד הר סיני ולא רק בניין נהדר ביופיו, שבו מקריבים קורבנות וכפי שאומר הרמב"ן "ולכן ציווה תחלה על דבר המשכן שיהיה לו בית בתוכם מקודש לשמו, ושם ידבר עם משה ויצווה את בני ישראל. והנה עיקר החפץ במשכן הוא מקום מנוחת השכינה שהוא הארון, כמו שאמר (להלן כה כב): ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפורת, על כן הקדים הארון והכפורת בכאן כי הוא מוקדם במעלה". כאשר בבית ראשון לא השכילו האנשים להבין שתפקידו של המקדש הוא מקום לחיבור עמוק עם הקב"ה והפכו את הקורבנות לעיקר העבודה, מעין סחר מכר – התוצאה הייתה חורבן הבית. תפקידו של בית המקדש הוא להיות מקום לחיבור רוחני בין עם ישראל ובין הקב"ה.

החיבור עם הקב"ה דרך בית המקדש אינו מתבטא רק בעבודת המקדש, כבר בעת בניית המשכן מופיע "ויקחו לי תרומה" ואומר רש"י "לי לשמיי" כלומר גם נתינת התרומה לבית המקדש צריכה להיות עם כוונה "לשמה". כי גם התרומה לבית המקדש איננה "רק" תרומה. היא מהווה ביטוי לחיבור בין עם ישראל לשכינה. לצערנו הרב בית המקדש טרם נבנה ועל הר הבית עדיין "שועלים מהלכים בו". אולם השראת השכינה והחיבור לקב"ה לא הסתיים. כאשר נאמר בפרשה על צורת הארון "בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו" – ההבנה היא שאף בזמן המקדש הארון נשאר עם הבדים! הסיבה להוראה זאת להראות שהתורה והחיבור עם הקב"ה אינה קבועה במקום אחד ותמיד אפשר להעביר את התורה "בבדים" ממקום למקום, כך שהשכינה שהתגלתה במעמד הר סיני ומשם נמשכה השראתה דרך בניין המשכן והמקדש אחריו עדיין נמצאת יחד איתנו ומתגלה לנו ע"י התורה קיום המצוות.

אומנם במהלך הגלות הארוכה, השכיל עם ישראל לבטא את החיבור שלו לקב"ה דרך תפילה ולימוד תורה כמו שנאמר "איזו היא עבודה שבלב – זו תפילה". אולם מצב זה אינו האידיאל, האידיאל הוא שיהיה מקום להשראת שכינה. יהי רצון שתפילתנו "ותחזינה עניינו" אכן יתממשו.

יניב אקיקא

חודש אדר א'
 "אלה אזכרה"..

(תשס"ח)

ה' אדר א' - יום פטירתו של חברנו ברוך ניר ז"ל

(תשס"ח)

י"ד אדר א' - יום פטירתה של בתנו קרן לוי ז"ל

משכן הלבבי – פרשת תרומה

”בלבבי משכן אבנה להדר כבודו
ובמשכן מזבח אקים לקרני הודו

ולאש תמיד אקח לי את אש העקדה
ולקרנן אקריב לו את נפשי היחידה”

הרב יצחק הוטנר. (מיוסד על ציטוט משירי רבי אלעזר בן משה אזכרי)

במשך שנים נחשבה בעיניי פרשת תרומה, פרשת בנין המשכן, פרשתם של אנשי העיצוב, האומנות והיצירה, לאחת הפרשות הפחות רלוונטיות בחומש שמות. דומה שגם בעיני דורות חכמי ישראל, לא נחשבה פרשה זו כבעלת תרומה יתרה לעולם ההלכה היהודי, ומלבד כמה מהלכות ל"ט אבות מלאכה, לא נמצאו בה נושאים רבים לדיון הלכתי או ערכי מעמיק. מבנה המשכן מלכתחילה היה מבנה ארעי, שנועד להיות נבנה ומפורק מחדש בכל תחנת מסע, והיווה חוליית מעבר בין המדבר והארץ. משכן "דור המדבר" שהיה נכון לדורו, ויוחלף בעתיד בבית המקדש הקבוע והמפואר ממנו עשרות מונים

בשבוע שעבר הציע לי המשורר אליעז כהן, לחזור אל "בלבבי משכן אבנה", בהקשר של פרשת תרומה. בכך הציע הקשר חדש ומשמעותי לפרשת המשכן:

המשכן היה נכון לדורו, ואותו דור היה דור המדבר. בעיני ההיסטוריה היהודית אולי הוא דור מעבר, תקופת זמן קצרה ובלתי יציבה בין עבר לעתיד, אך בעיני אנשי הדור ההוא היה המדבר כל עולמם וכל עתידם. את המשכן בנו באופן המהודר והמכובד ביותר שהתאים לאורח חייהם כעם נוודים. ובעיניי זהו סוד קסמו של המשכן בלבבי. נכון, בטווח הרצף המוחלט בין עבר ועתיד כל אחד מאתנו הוא רק נקודה על רצף הזמן. אך מי רוצה לחשוב על עצמו כגרגר בחולות ההיסטוריה? כל אחד מבני האדם חווה את זמן חייו כעיקר עולמו. אין לו זמן מלבד עכשיו ולא מקום מלבד כאן להיות בו, ובכך הופך כל אדם ליחיד ומיוחד לעצמו ולדורו.

וזה אשר הופך את המשכן במדבר למשכן בלבבי.

בראיה זו אני מבקשת לקרוא את פרשת תרומה לא כפרשה טכנית של מידות, משקלים, חומרים ופעולות, אלא כפרשה אמונית הפונה לאדם היהודי בכל דור.

אתה הוא מרכז הקיום של זמנך ומקומך. וגם אם אינך תופס מקום מפתח בתולדות התרבות וההיסטוריה האנושית, אתה צריך להקים לעצמך, בלבבך, את המשכן הטוב המהודר, והנכון ביותר, ולאפשר לאלוקים להיכנס אליו.

יתכן שתנדוד בחייך, תשתנה ותעבור בין מקומות, מקצועות, קשרים אישיים... אין בכך כדי להפריע לך בבניית המשכן הפנימי שבלבבך. אי אפשר, ולא צריך, להמתין לנקודת סיום מחייבת בחיים לפני שפותחים את הלב ונותנים בו מקום לאלוהי. משכן המדבר מלמד אותנו שלא הקביעות חשובה אלא עשיית המקום בלב: "וְעָשׂוּ

לִי, מִקְדָּשׁ; וְשָׁכַנְתִּי, בְּתוֹכָם." (שמות כה ח')

ביום חמישי שעבר - נחנך מרכז המבקרים: "בארות בנגב" - למורשת ההתיישבות הדתית בנגב" שבקיבוץ עלומים, על ידי הקיבוץ הדתי ובסיוע שותפים רבים. לאחר שנים רבות בהן הוצנע קרב הגבורה של הישוב הראשון בשערי עזה - 'בארות יצחק', נטלו יזמה הנוגעים בדבר ופעלו לתקן עיוות היסטורי - בבחינת "אם אין אני לי מי לי...". הישוב ששימש נקודת יציאה לחמש התיישבויות חדשות, וביניהם סעד, הותקף במלחמת השחרור על ידי חיל הרגלים המצרי שחדר פנימה לאחר ריכוך של ארטילריה ומטוסים ואף השתלט על כמה בתים. חברי הקבוצה הצליחו בחירוף נפש להדוף את הכח בסיוע תותחי צה"ל ולהניסו מתוך היישוב. מאבק הרואי זה שקבע בפועל את קו הגבול בחלק מהנגב הצפוני, הוצנע במשך השנים.

מתברר שערך ה'צניעות' עליו גדלנו, הוא חשוב מאד, עד.. לרגע שבו מנחילים את המורשת לדור הבא וכותבים את ההיסטוריה.. דוד פולק שנכח גם ביום העיון, מספר על ד"ר אהרלה כהן - ממכללת ספיר ותושב שדרות שביקש בהרצאתו "עיירות הפיתוח כחלוצים בנגב" - להזכיר ולהוקיר את מתיישבי עיירות הפיתוח שהוצנעו ולא זכו לשאת בתואר 'חלוצים' למרות שבפועל היו כאלה. בדיון אחר - שהיה אישי יותר ודן במייסדי 'בארות', התקיימה שיחה משמעותית וערה בין נכדי המתיישבים באותה העת.

הטכס עצמו התקיים מול ציבור עיף - מהדיונים.. ושבע - מארוחת צהריים הדשנה.. שחנך את מרכז המבקרים החדש הממחיש את המורשת בגאון ונוסף לאתר מורשת אחר באותו האזור, ששוקם ונחנך לפני כשנה - 'מגדל המים ההיסטורי' המשלב מסלול הליכה שלאורכו מסופר סיפור הקבוצה, בבחינת "והגדת לבנך". זה הזמן לטפוח לעצמנו על השכם ולהזכיר כי האתר "מעוז מול עזה" פרי יזמתו של חברנו יעקב קיני ז"ל, עשה את הצעד הראשון בכיוון זה..

בערב שבת - פגש אחד מחברינו את אבשלום קור שהתארח בכפר עזה והתעניין לדעת, היכן ניתן לכבד את השבת בתפילה הגונה. חיש מהר צרפו אליו ויחד פסעו השניים לבית הכנסת לקבל את השבת בשיר ובניגון כמיטב המסורת בקהילתנו. אבשלום שהתקבל בכבוד מלכים באותו הלילה וניגוני המקום נעמו לו עד מאד, חזר וכיבד אותנו בנוכחותו גם בתפילת הבוקר. משפגש בו הגבאי הוותיק בשנית, יצא זה מגדרו ואף העלה אותו לתורה כאחד הגבירים. כשהחל הגבאי לומר ל "מי שבירך" ופנה לאורח המכובד על מנת שימסור לו את שמות קרוביו במטרה להרעיף עליהם מברכותיו, שלף אבשלום בקור רוחו מכיסו פתק - ובו רשימת היישובים בגוש קטיף וצפון השומרון שפנו, עם תוספת תפילה להחזרתם למקומם.

כך זכה מי שחידד את אוזניו, לשמוע באופן מילולי ומפורט, על שאיפותיו הפוליטיות של אבשלום. באותה השבת התארח קבוצה מחברינו בקיבוץ אלמוג במסגרת שבת שאורגנה מטעם הקיבוץ הדתי. על חוויות נלהבות מהשבת, מדווחת חייצה בהמשך.

ביום שני - נפרדו צוותי הנהלת החשבונות והנהלת המשק מגזברנו - מוטי ברנדס ששירת אותנו שמונה שנים בנאמנות ובמסירות. במהלך ארוחת הבוקר החגיגית שנערכה לכבודו, הקריא חשבונו ישי אברהם ברכה המופיעה בהמשך העלון. נאחל לו הצלחה רבה בהמשך דרכו. זו הזדמנות לברך את הגזבר הנכנס - אורן צרפתי בברכת- חזק חזק ונתחזק!

ביום שלישי - נערך טיול לירושלים למטפלים הזרים בקיבוץ, בהדרכתם של בני גינזברג - בעברית, וזאב קינן- באנגלית. בטיול שולבו אתרים המקודשים לנצרות וליהדות - מכנסיית 'גת שמנים' המשך ב 'ויה-דולורוזה' ועד הכותל (להבדיל..). בערב חזרו כולם לארוחה חגיגית לסעוד בצוותא עם משפחות המטופלים שבמהלך היום החליפו

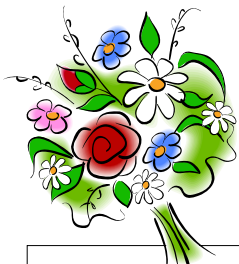
אותם בתפקידם. יהודית ויידן- בתם של משה ומרים בן צבי הקריאה שיר שכתבה לרומן המטפל המסור ויפורסם בעלון הבא במסגרת הראיון עמו. יישר כח למארגנים ולכל מי שנרתם למשימה החשובה.

ביום רביעי- יצאו הוותיקים שבינינו בניצוחה של ברוריה גורן- 'לבדוק את השטח' ולהביט מקרוב על 'זמרת הארץ'. החבורה זכתה לסיור מקיף בתוספת הסברים, החל מהחממות דרך המטע והפרדס וכלה בשדות. תודה לאיציק, לדותן ולאיתן שלא חסכו במאמצים ושיתפו את החברים בידע הרב שצברו במהלך שנות עבודתם. בשבוע הבא נפרסם דיווח מפורט על היום המוצלח והמהנה ונשלים את התודות.

באותו הערב – הוצגה בחדר האוכל תערוכה שיזמה והפיקה וועדת תרבות, הכוללת תמונות שצילם יורם פולק במהלך סלילת פסי הרכבת לשדרות ובניית התחנה, ותמונות שצילם אורי יערי במהלך טכס חנוכת התחנה מעמדת צלמי העיתונות הבכירה. תודה למוריה פולק ולרותם וויס שטרחו על הכנת התערוכה המדמה באופן מקורי, קרון ותחנת רכבת. באחת מהתמונות נראה אדו פולק עומד ומביט על הסלילה ממש בתחילתה כמנהל הפרויקט.. בתמונות אחרות תפס כתבנו/צלמנו (שדבק במשימתו בצורה מעוררת הערצה!) את ראש הממשלה ושר התחבורה בזווית אישית חברית, יושבים בקרון ומשתובבים כאחד האדם.

בהמשך העלון מעוררת רותי יערי את הציבור לדיון וחשיבה מחודשת בכל הנוגע ליישום מנהגי: "משלוח מנות", "מתנות לאביונים" ו.."חבילות לחיילים".
נשמח לרעיונות ותגובות מצד הקוראים..

יורט קימאמן

לחצית ולמנחת בלומנטל ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הבת
שתזכו להרבה שמחה ונחת!
קהילת סעד

למלכה אש ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הבת
נכד לניוה ולמשה כרוצל
בן ליהודית ולמאיר קונופניצקי

שעת סיפור בספריית ילדים

ביום שני, ג' אדר א', 3/2

שעת סיפור עם – ענת יפרח

בשעה 17.30

לאחר מכן ניתן לשאול ספרים ודי.וי.די.

עד השעה 19.00

מלמנית במחה

סניפורמזיה !! - סיכום כסלו - עט

יום הוקרה לפצועי צה"ל – התאריך יז' בכסלו הוא התאריך העברי של כט' בנובמבר שנקבע ביוזמת מחוז דרום של בני עקיבא כיום הכרת תודה לפצועי צה"ל ולנפגעי האיבה. בשנה שעברה נכנס יום ההוקרה לפצועי צה"ל כחוק בכנסת. עשינו שלט הסבר ותלינו אותו בכניסה לחדר אוכל כדי להסביר על היום וכדי להסב את משמעות יום זה לתשומת הלב של חברי הקיבוץ. בנוסף לכך נסענו כמה מדריכים לטקס הוקרה לפצועי צה"ל שנערך במועצת שדות נגב שבו שמענו את סיפור הפציעה של פצוע צה"ל ממלחמת לבנון השניה.

מסיבת חנוכה - בנר חמישי של חנוכה (כט' כסלו) ערכנו בסניף מסיבת חנוכה מוצלחת ביותר ! החניכים נחלקו לקבוצות והסתובבו בסניף בין התחנות שצוות ההדרה הכין וניסו לגמור את סבב התחנות בכמה שפחות זמן ! היתה תפאורה צבעונית ושמחה ותלבושות מתאימות למדריכים ובנוסף – אף חניך לא יצא בידיים ריקות ! כל אחד קיבל סופגנייה מצופה בשוקולד !

סמינריון הדרכה למדריכים החדשים - בימים א' - ד' טבת יצאו שישה מדריכים חדשים לסמינריון הדרכה והכשרה בישוב נחלים. שם הם למדו וקיבלו כלים כדי להיות מדריכים מחנכים ומשמעותיים ! המון בהצלחה בהמשך הדרך לשחר בבורובסקי, אופיר אש, נעמי אסולין, גילעד אריאל, רתם וייס ואוריה דרורי !

מסע הל"ה – חניכי שבט אביחי יצאו באור לט' שבט למסע הל"ה לגוש עציון. יצאנו בלילה לגוש עציון ושם שחרנו את מסלולם של 35 הלוחמים שיצאו כדי לסייע לגוש עציון הנצור ולתגבר אותו בלוחמים ובאספקה אך בדרכם נתפסו ולא יכלו להשלים את משימתם. הלכנו כל הלילה, בחושך ובקור המקפיא של הרי הגוש ובסוף צפינו במופע אורקולי שהוקרן על גבעת הקרב. חזרנו הביתה עייפים מאוד אך מרוצים ומחוזקים.

טיול ט"ו בשבט – בט"ו בשבט יצאנו לטיול בחולות חלוצה. הלכנו במסלול שהתחיל באנדרטת אוגדת הפלדה ונגמר בישוב בני נצרים. לטיול יצאנו כ- 80 חניכים ומדריכים ! יישר כח לכל היוצאים !!

שבת צוות – בשבת פרשת משפטים התקיימה שבת צוות בקדומים בביתה של יהב הקומונרית. בערב שבת עלינו לפעולת חבריא ב' בסניף בני"ע בקדומים שם שמענו שיעור ופגשנו אנשים חדשים. בשבת בבוקר הרב נתן כהן, תושב קדומים, העביר לנו שיעור על כוחה של קבוצה ומשמעות הגיבוש והקשר של הקבוצה. אחרי מנוחת שבת הגיעה אלינו רכזת הנוער של קדומים, חדוה שמרלינג, שהעבירה לנו פעילות על הכוחות שיש לנו כנוער וכמדריכים שהם מחנכים. במוצאי שבת חזרנו הביתה שמחים ומלאי חוויות !

הורים יקרים וחניכים מקסימים !

לפני מספר שבועות התחלנו לבקש מהחניכים להגיע למפקד ולפעולת שבת בסניף עם בגדים כחולבן (חולצה לבנה ומכנס/חצאית כחולים או שחורים). אנו מאמינים בחשיבות המסגרת ושמירה עליה. אנחנו שותפים לתנועה גדלה וכחולבן בשבת זו הדרך לשמור על המסגרת ולייחד אותה. אלו הכללים בכל סניף ברחבי הארץ אנו נשמח אם תוכלו לעזור לנו ולהקפיד עם ילדיכם שיבואו לסניף בתלבושת כחולבן. בעקבות ההקפדה על כחולבן נוצר מצב שבו חניכים שלא באו עם תלבושות לא יכלו להשתתף בפעולה וחבל. אנחנו רוצים שכל החניכים ישתתפו !

המאמץ הקטן שלהם, הוא לבוא בתלבושת.. כמו כן אנו גם מתחילים לשים לב לחניכים אשר לא מגיעים לתפילה ולמפקד, אלא מגיעים רק לפעולה. חשוב לנו שילד שרוצה להיות חניך בסניף יתנהל לפי כללי המסגרת. זה לא דורש מאמץ רב! רק רצון. נשמח לשיתוף פעולה!
זהו, אלו היו העדכונים המשמעותיים עד עכשיו. כמובן שהסניף ממשיך לפעול גם באמצע השבוע ובשבתות! פעולות, ישב"צים, חסד אמתי ועוד... נתראה בפעם הבאה!!

מברכת חמריט לתורה ואמונה-

יהי הקולונרית וצוות ההדרכה

הנה סיפון ענה..

זכור לי כיצד בראשית ימיו של הקיבוץ מילאנו את מצוות "משלוח מנות איש לרעהו..." באדיקות שנראתה כבר אז במילים עדינות - מוזרה, ובוודאי נראית כך היום במבט לאחור.

כקוריוז אספר כיצד זכיתי לקבל חזרה את משלוח המנות שנתתי לשכני ועבר כמה ידיים בדרך - כמו במערכון הבונבוניירה.. נראה היה שמשלוחי המנות עצמם היו יותר **לצאת לידי חובה** ולא נתינה אמיתית מכל הלב. פה שתי קוביות שוקולד, שם חתיכת עוגה..

והיום? כמה ממתקים ומזונות יכול אדם לצבור בביתו סמוך כל כך לפסח?.. אולי הגיע הזמן לרענן ולשנות את המנהג? אשמח לקבל תגובות ורעיונות מעל דפי העלון, עוד בטרם נגיע לחג הפורים.

ומה עם החבילות לחיילים? נו באמת.. לאיזה חייל בימינו באמת חסרים ממתקים? הרעיון הוא מצויני! וישר כוח לעוסקים מכל הלב במלאכה המפנקים את החיילים ומקדישים לכך את זמנם, אבל אולי גם כאן כדאי לחשוב על רעיון אחר? כמו שוברים מהם ייהנו החיילים כאוות נפשם?

ומתנות לאביונים? כל כך הרבה גופים ועמותות מפוקפקות התלבשו על מצווה חשובה זו בצורה מעוררת השתאות.. אני למשל תורמת רק למי שלדעתי זכאי לכך מעל לכל ספק - מי שרוצה מוזמן לפנות אליי ואפנה אותו למי שצריך. כדאי לברר דרך **העובדות הסוציאליות** שלנו, או דרך **וועדת צדקה**, על משפחות שניתן להעביר אליהן את התרומה ללא מתווכים!

את הנתינה בפורים כדאי להמיר בדרך מועילה - ליעדים האמיתיים!

חודש טוב בריאות טובה, גשמי ברכה ו.. שתמיד נהיה בצד הנותן.

רותי יצרי

ישבת מטעם הקיבוץ הדתי והפעם - נופש בקיבוץ אפולו
מדווחת: חייז'ה יקותיאף

אין כמו הקבוץ הדתי בארגון שבתות ייחודיות לחבריו!

יצאנו ביום ששי לטייל בשני מסלולים:

האחד בהדרכתה של שרה ברנע - "התיישבות יהודית בצפון ים המלח - בין עבר להווה".
והשני בהדרכתה של אפרת נתן - "מי יתנני במדבר - ממצפה יריחו ועד קומראן".
בדרך עשינו הפסקה לארוחה קלה - קלה ועשירה כמו שרק הקבוץ הדתי יודע להכין..

הקבוצה שלנו בחרה במסלול השני, וזרמנו עם המדריכה המחוננת, אפרת נתן. התחלנו בקאסר-אל-יהוד - מעבר הירדן, אותו חצו בני ישראל בדרכם לארץ. בפעם הקודמת שהיינו שם חברינו לא היססו להיכנס למים, הפעם כולם הסתפקו במחזה של שני גדות הנהר - בצד הישראלי ובצד הירדני, ורק חזינו בכומר הנוצרי יוצק על ראש מאמיניו את המים הקדושים - המזוהמים ו..המטהרים.

משם תכננו להגיע לבית-הערבה - הראשון להתיישבות באזור ים המלח שהצליח להפריח את היישוב המלוח ולגדל ירקות ופירות לתפארת, ובזמן הקצר להוליד גם כ-180 ילדים - עד שנעזב האזור ומתיישביו פונו. אמנם לא הגענו ליישוב עצמו - אך קיבלנו הדרכה מרתקת מהמדריכה אפרת.

ואז הגענו לשיאו של הטיול - לקומראן, שם עברנו את מסלול החיים של האיסיים - כת יהודית שחבריה שגרו שם, חיו לפי תפיסת עולמם הסגפנית תוך התנזרות מנשים. הם כתבו על מגילות את ספרי התורה וכנראה בשלב מסוים הטמינו אותן במערות. המערות התגלו ע"י רועה ערבי שחיפש אחר עז שברחה לו מהעדר וכשזרק אבנים לעבר המסתור שחשב ששם היא מסתתרת, שמע צליל של פגיעה בכדים וכך נמצאו המגילות. מאותו הרגע החלה נהירה של הבדואים שעטו על המציאה והחלו לחפש מגילות או חלקים מהן, ולמכור אותן במחיר רב. מאז נודע ממקור מוסמך בארץ שהבדואים מבצעים חיפושים אחר מגילות גם במערות אחרות שבישראל ומוכרים אותן, והדבר התפרסם בעולם.

בין השנים 1960-1961 יצאו משלחות למדבר יהודה, והן התחלקו ל-4 קבוצות: קבוצה אחת בראשות פרופ' אביגד באזור עין-גדי, קבוצה שניה תחת פרופ' בר-אדון בנחל משמר, קבוצה שלישית עם שמריה גוטמן בנחל חבר הדרומי ב"מערת האימה", ומשלחת רביעית יצאה עם יגאל ידן בצד הצפוני של נחל חבר, שנקרא "מערת האגרות". חברנו חיים יקותיאף-בעלי.. השתתף במשלחת הזאת.

לקראת שבת, הגענו לנופש הכפרי בקיבוץ אלמוג, שקיבל אותנו בסבר פנים יפות, עם קפה ועוגה. שם פגשנו את "מכינת יונתן" מקבוץ עלומים, עם המדריכים שלהם, שביניהם אחת משלנו.. כינרת סמואל.

נהנינו מהכל - מקפה של שחרית, מהתפילות, מהסעודות ומעונג השבת. בצהריים יצאנו לטייל מעל קבוץ אלמוג במטרה להכיר את הסביבה. בצאת השבת, לאחר ששמענו את אודי אייזק, חבר קיבוץ אלמוג על ראשית ההתיישבות הציונית בים המלח, חזרנו - עייפים אך מבסוטים, לקיבוצנו האהוב - סעד.

מלא-טוב...נולד!!!

במתפרה שלנו נולד ספר חדש "ספר-החגים". ספר (מבד) מושקע מאד...מעניין, איכותי ואסתטי.

לאחר "הריון" של כמה חודשים והשקעה רבה ובעזרת זוג הגרפיקאים המוכשרים מת"א... שעשו עבודה נפלאה, בכישרון רב, באהבה ומסירות, נולד הספר. ..ובוודאי בעזרתן של עובדות המתפרה הנפלאות, המשקיעות ממרצן, מכישרונן, מרוח העשייה והאכפתיות. ההדים אותם אנו מקבלים מהמוזיאונים מהבוטיקים להם אנו משווקים, חיוביים מאד. אנו תקווה שהמוצר שנוצר, יעשה חיל כקודמיו לפחות.

כדאי להיכנס למתפרה ולחזות ב"פלא" החדש וכמובן ניתן כבר לרכוש את הספר.

רחף יניב וצוות המתפרה

צדכון תחבורה חשוב לציבור הנוסעים לירושלים באוטובוס

מאת: יאיר ליפמן

מסלולו של קו 492 (קו ירושלים - נתיבות), שונה בשני הכיוונים.

בקו ירושלים - נתיבות - תחנת המוצא החדשה היא ברחוב ירמיהו/רחוב הצבי, מאחורי התחנה המרכזית, ליד הכניסה לשני בנייני המשרדים הגבוהים שנבנו לאחרונה. ימשיך ברחוב ירמיהו וברחוב בר אילן, שמאלה (בצומת בר אילן) לשדרות גולדה מאיר למפרץ האוטובוסים בחזית בית העלמין סנהדריה (נתיב הרכבים הפרטיים) והמשך בשדרות גולדה מאיר עד צומת רמות, יציאה למנהרת הארזים והמשך על פי המסלול המקורי. תחנות חדשות: תחנות איסוף לכל אורך רחוב ירמיהו ובר אילן, מפרץ האוטובוסים בחזית בית העלמין סנהדריה, שדרות גולדה מאיר - ישיבת חורב, שדרות גולדה מאיר/ קריית המדע.

בקו נתיבות - ירושלים - האוטובוס יכנס לירושלים ממנהרת הארזים, יפנה ימינה (מחלף יגאל ידין) לשדרות גולדה מאיר (נסיעה בנתיב הרכבים הפרטיים ולא במסלול התחבורה הציבורית) עד צומת בר אילן, ימינה לרחוב בר אילן, ימשיך לרחוב ירמיהו ויסיים את מסלולו ברחוב ירמיהו בחזית בנק יהב (מאחורי התחנה המרכזית, מול תחנת האיסוף הראשונה. תחנות חדשות: תחנות הורדה בשדרות גולדה מאיר (נתיב הרכבים הפרטיים), ברחוב בר אילן וברחוב ירמיהו.

שימו לב: תחנות האיסוף וההורדה בבנייני האומה וברחוב שרי ישראל **בוטלו** והאוטובוס לא עובר בהן!

כדאי לגזור ולשמור!

דברי כרידה שכתב וקרא ישי אברהם מאסיבת הכרידה לצמח היוזא

למוטי בידידות והערכה

בשלישי לנובמבר 2005
 כל הקיבוץ התרגש
 כשבגזבר טרי הוא התחדש.
 "הפרות געו, הגזר הסמיק"
 ולמוטי-זה היה מספיק...
 הגעת אלינו בסערה מסופה
 וזו הייתה ראשיתה של תקופה:
 לא נזר זהב ולא זר קוצים
 למוטי ידידנו-נחוצים
 רק תנו לו קצת גאדגיטים
 ו"קצת לצאת לשטח"
 ואז קניתם את ליבו לנצח...

לב חם ואוהב
 עם אגו לא קטן
 אך מה כל זה
 לעומת גזבר מיומן
 כמו גיר משומן
 כלומר- סופר מקצוען
 שבין יתרות חובה וזכות-
 דילגת בקלות!
 גדלו המחזוריים, גדלו האתגרים
 אותם צלחנו-מתוקים וגם מרים.
 תודה על 8 שנים יפות
 (בלי הנחות)

ומאחלים שהשנים הבאות
 תהיינה יפות לא פחות..

תודה ובהצלחה

נוות הנה"ח וכל קבוצת סעד

ואהבת את הגר (את הזר)

ביום שלישי בערב זכיתי להיות נציג הקהילה בערב מרגש ומשמח, אשר חתם יום שלם של הוקרה לכל העובדים הסיעודיים שלנו, בסעד. ביוזמתה של חנוש, יצאו כל העובדים הסיעודיים ליום של טיול וכיף בירושלים. דבר זה, חייב היערכות של כל משפחות החברים הסיעודיים ובעלי הצרכים המיוחדים, לבוא ליום שלם וללוות את בני משפחתם ובכך לאפשר לעובדים שלהם לצאת ליום זה. בשבע בערב, אחרי יום מרגש ומיוחד התכנסו העובדים, המטופלים, בני המשפחות וכל צוות הסיעוד הביתי, לסעודת ערב חגיגית בחסות "סעד- קייטרינג" לחתום את היום. באותו מעמד, ביקשתי לומר כמה מילים בשם הקהילה:

"ואהבתם את הגר, כי גרים הייתם בארץ מצרים".

היום הזה, הוא יום של הבאת אהבה אליכם העובדים היקרים, אשר מלווים את זקני השבט שלנו או את בעלי הצרכים המיוחדים בכל יום, בכל לילה, 365 ימים בשנה, במסירות ודאגה גדולה.

אין דרך להביע את התודה שאנו חבים לכם והיום הזה, הוא הזדמנות נפלאה לעצור לרגע ולהגיד לכל אחד ואחת מכם: תודה גדולה מכל הלב!

העובדה שכל בני המשפחות באו ופינו אתכם ליום של חופש ובילוי מעידה יותר מכל, על ההערכה הרבה כלפי עובדתכם.

ואתם! ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים. אנחנו, שהיינו זרים בארץ מצרים, אמורים לדעת את נפשו של העובד שבא מרחוק ומשאיר אחריו משפחה. אנחנו יודעים כמה שזה קשה ולא מובן מאליו ולכן ההערכה כלפי כל אחד ואחת מכם גדולה עד מאד!

אני רוצה להודות לחנוש שארגנה את היום הזה, ליונה שמלווה אתכם בימים, למשפחות ששיתפו פעולה, לבני על ההדרכה, לזאב קינן (קאופמן) על התרגום ולכל האנשים שסייעו בארגון היום החשוב הזה.

הבוקר, הגעתי לחדר אוכל בשעה שבע ורבע ופגשתי בשבילים את רובכם (העובדים) בדרך לטיול. כולכם קרנתם מאושר ואני מודה שזה ריגש אותי מאד. אני רוצה לאחל לכם העובדים היקרים שלנו, שהחיוך הגדול שהיה על פניכם הבוקר, ילווה אתכם לאורך כל ימות השנה.

ונשמרתם מאד לנפשתיכם

המיתות המשוונות אשר פקדו את עם ישראל בשבועיים שחלפו, טלטלו את כולנו וגרמו (לפחות לי) למחשבות והרהורי תשובה, איך נהיה קצת יותר טובים. בשולי האירועים המחרידים הללו, שאלנו את עצמנו, האם אנחנו מתנהלים כראוי ובצורה בטוחה בכל נושא השימוש בגז. לשמחתי, תמונת המצב טובה. כבר לפני מספר שנים סעד קיבלה החלטות חשובות של התנהלות מסודרת ובקרה של טכנאי גז על פי דרישות החוק ותקני הבטיחות הקיימים בארץ ולא התנהלות פנימית ללא ידע מספיק.

חשוב מאד לחזור ולהזכיר: בכל מקרה של תקלה וחשש לדליפת גז, אפילו קטנה ביותר, יש לדווח מיידית למוישלה בכל שעות היום והלילה על מנת שהנושא יטופל מיידית. לאחרונה, דיווחו שתי משפחות וותיקות על דליפת גז והזעיקו, כנדרש, את מוישלה שקרא לטכנאי הגז ובכך נמנע אסון ח"ו.

סדר, סדר תרדוף...

ודאי קרה לכם כבר, שאתם עומדים מול תיבות הדאר, מחפשים את התא של משפחת סעדון (שם בדוי) כמובן באות ס' ולאחר מאמץ מרובה מצאתם את מבוקשכם באות ק'... אכן כן, הצמיחה הדמוגרפית הברוכה שלנו הביאה אלינו משפחות רבות, ובסדר שהיה בתיבות הדאר יש היום מעט אנדרלמוסיה. אנו נערכים לחידוש הסדר, וארגון התיבות מחדש וכמובן הדבר יוליד שינוי במיקום התיבות של כולנו (וכפי שנהגנו להגיד כילדים ביציאה

לטיול: "אין מקומות שמורים". באה, בעזרתה של רננה יערי, עושות את ההכנות הדרושות וכשיגיע המועד, הן תודענה על כך מראש, על מנת שכולנו נרוקן את התיבות ונאפשר ביצוע מהיר וקל של המהלך. חשוב לציין, שבזכות צמיחתנו, אנו נאלצים להשתמש בכל התיבות, כולל הנמוכות ביותר. עובדה זו מביאה אותי להעלות נושא נוסף והוא "ילדינו ותיבות הדאר". ישנם לא מעט מקרים של התעסקות ומשחק בתיבות הדאר, פגיעה בדלתות ואף הוצאת דברי דואר פרטיים מתיבות של אנשים. נדמה לי שחובתנו לשוחח עם ילדינו ולהאיר את עיניהם, שתיבת הדאר של כל משפחה הינה מרחב פרטי ואישי ואסור לנו לגעת בתיבת דואר שאינה שלנו. בכוחות משותפים, נגיע אל המנוחה והנחלה ונשמור על המרחב הפרטי של כל אחד בתוך המרחב הציבורי.

תופס פיקוד!

כפי שכבר פורסם, החל מהשבת, ר"ח אדר א' ור"ח פברואר, אריאל סאסי מחליף רשמית את יואב פרנקל כרבש"צ היישוב ונוטל על עצמו אחריות מלאה. מעתה, בכל עניין בטחוני/פלילי יש לפנות לאריאל. דרכי התקשורת המהירות לרבש"צ הינן: מטלפון קווי פנימי – 8100

מטלפון סלולרי – קיצור : 4346 או המספר המלא: 054: 3181346

אני מבקש להודות בשם כל הקהילה ליואב על שלוש שנים+ של משיכה בעול הביטחון בקהילתנו, כולל תקופות סוערות של "עמוד ענן" ודומיה, תוך עשייה מסורה ולקיימת אחריות! בהצלחה ליואב בתפקידו החדש בפופלי וברכות הצלחה מכולנו לאריאל. מי ייתן וידיך תיוותרנה מחוסרות מעש ושנתך תערב בלי הקפצות.

הדשא של השכן...

ביום חמישי שעבר השתתפתי עם עוד חברי סעד, בחנוכת אתר המורשת בעלומים יחד עם מאות מחברי הקבה"ד שהגיעו מכל רחבי הארץ לאירוע המיוחד והמרגש הזה. זה לא סוד שישנם כאלו שחששו מהזנחת אתר המורשת הוותיק באזור, הלא הוא המעוז שלנו, אולי מחשש אמיתי ואולי מקנאה טבעית בין אחים במשפחה. אני מקווה שהאתר החדש יהיה גורם משיכה חדש לאזור ודווקא יעצים את האתר הצנוע שלנו, שגם הוא, כפי שכבר הוזכר מעל דפי העלון, עובר מתיחת פנים. בבוקרו של אותו יום שלחתי לחברי עלומים את הברכה הבאה:

לאחותנו הצעירה!

ברכות חמות ביום חגך, עם פתיחת אתר המורשת,

המניח נדבך חשוב נוסף באחיזתנו בארץ בכלל ובמרחבי הדרום בפרט.

יישר כח לשרית אוקון ולצביקי פורת ולכל ייתר העוסקים במלאכה.

מי ייתן ונזכה לשתף פעולה מתוך אהבה ואחוה שלום ורעות.

בשם האחות המתבגרת

המשקיפה ממרום "מעוז מול עזה"

קול ששון וקול שמחה!

כמה טוב לסיים בטוב. בשעטו"מ יאיר שלומי הודיע על כוונתו להינשא לשלומית זקס. החתונה תתקיים בע"ה בכ"ה מנחם אב (21/08) כאן, ק"ק סעד. הזוג מתכוון להתחיל את דרכו אצלנו בסעד ונברכם בברכת מזל טוב!

שבת שלום, חודש טוב

והרבה שמחה

נחום אריאל